

Talousennuste vuosille 2019–2020

Epävarmuus painaa talouskasvua

Suomi sopeutunut hyvin ammattirakenteiden muutokseen

Palkansaajien tutkimuslaitos on alentanut Suomen talouskasvun ennustetaan kuluvalle vuodelle viimesykyysisestä 2,3 prosentista 1,4 prosenttiin. Kansainvälisen talouden näkymien epävarmuus hidastaa Suomen talouskasvua etenkin kuluvana vuonna. Jos pahimmat uhkakuvat jäävät toteutumatta, kasvu piristyy ensi vuonna hivenen 1,5 prosenttiin. Viime vuonna pysähtynyt viennin kasvu elpyy, ja myös yksityisen kulutuksen kasvu tukee talouskasvua. Suomi on sopeutunut ammattirakenteiden murrokseen yleisesti ottaen hyvin, mutta etenkin perusasteen koulutuksen varassa olevien varttuneiden työntekijöiden työllistämiseen voi olla vaikea löytää työkaluja.

LISÄTIETOJA

Ennustepäällikkö Ilkka Kiema
(09) 2535 7304
ilkka.kiema@labour.fi
www.labour.fi

Kaoottisen ja hallitsemattoman Brexitin mahdollisuus on kasvanut, kun Ison-Britannian EU-eron alkuperäinen aikaraja (maaliskuun loppu) on lähestynyt ja sittemmin ylittynyt. Myös Yhdysvaltain arvaamaton tullipolitiikka ja euroalueen uuden kriisiytymisen mahdollisuus varjostavat kansainvälisen talouden näkymiä.

Ennusteskanaariossamme epävarmuus jatkuu ennustejaksolla edelleen, mutta pahimmat uhkakuvat jäävät toteutumatta. Arvioimme Suomen tärkeimpien vientimaiden keskimääräisen talouskasvun hidastuvan edelleen kuluvana vuonna, mutta piristyvän ensi vuonna hivenen. Tavara- ja palveluvienti kääntyvät ennusteessamme kuluvana vuonna maltilliseen kasvuun.

Korot eivät edelleenkään nouse eikä säästämisaste enää oleellisesti kasva, mikä saa yksityisen kulutuksen kasvamaan viime vuotta vauhdikkaammin. Rakennusinvestointien kasvu hidastuu tänä vuonna ja supistuu ensi vuonna. Rakentamisen hiipuminen painaa myös yhteenlaskettujen investointien kasvun negatiiviseksi. Työllisten määrän nopein kasvu taittuu talouskasvun hidastuessa, mutta työllisyysaste nousee silti ensi vuonna 72,7 prosenttiin.

Useat tahot ovat vaatineet työllisyysasteen nostoa paljon nykyisen hallituksen tavoitteeksi asettamaa 72

prosenttia korkeammaksi, ja työ- ja elinkeinoministeriön virkamiespuheenvuorossa esitettiin jopa, että 2030-luvulla pitäisi pyrkiä 78 prosentin työllisyysasteeseen. Aina ei ole kuitenkaan selvää, miksi työllisyysasteen nosto palvelisi sen vaatijoiden päämääriä.

Heikosti koulutettujen henkilöiden uudelleen työllistäminen saattaisi edellyttää palkkatuen käyttöä tai johtaa palkan lisäksi sosiaalisia tulonsiirtoja saavien ”työssäkävien köyhien” ryhmän syntyyn. Kummassakaan tapauksessa korkeampi työllisyysaste ei ratkaisisi niitä julkisen talouden kestävyysongelmia, joita sen avulla pyritään ratkaisemaan. Korkeamman työllisyyden tavoittelemiseen voi kuitenkin olla fiskaalisten perusteiden ohella muitakin syitä, kuten syrjäytymisen ehkäiseminen. Työllisyysasteesta pitäisikin käydä analyttisempää keskustelua, jossa pohdittaisiin, mihin työllisyysasteen nostolla pyritään ja miksi.

Nousukauden nyt hiipussa elyvästä politiikasta tulee aiempaa paremmin perusteltua. Ennusteskanaariossamme tuleva hallitus toteuttaa menolisäyksiä ja luopuu indeksien jäädytyksistä. Kasvavat verotuotot parantavat ennustejaksolla valtiontalouden rahoitusasemaa, mutta ennakoitavissa olevien menolisäysten johdosta ylijäämään ei päästä. ■